

RÅDETS DIREKTIV

af 27. november 1984

om de gensidige forpligtelser, der påhviler sådanne eksportkreditforsikringsinstitutter i medlemsstaterne, som handler på statens vegne eller med dennes støtte, eller offentlige organer, som handler i sådanne institutters sted, i tilfælde af fælles garantier i forbindelse med en kontrakt, der omfatter en eller flere underleverancer fra en eller flere af De europæiske Fællesskabers medlemsstater

(84/568/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Forsikring og finansiering af eksport har betydning for den internationale samhandel og udgør som sådan et effektivt handelspolitisk instrument;

med den voksende indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier opstår der en tendens til stigning i de eksportforretninger, der gennemføres ved et samarbejde mellem flere virksomheder i forskellige medlemsstater;

dette samarbejde er en vigtig eller endog afgørende faktor i forbindelse med de europæiske eksporterhvervs konkurrenceevne på tredjelandes markeder;

et sådant samarbejde bør derfor fremmes, navnlig i forbindelse med underleverancer;

forskelle i medlemsstaternes nugældende eksportgaranti- og finansierungsordninger kan skabe vanskeligheder for gennemførelsen af sådanne eksportforretninger;

forsikring i fællesskab er en form for samarbejde mellem kreditforsikrere i forskellige medlemsstater, der gør det muligt for virksomheder i disse medlemsstater at samarbejde ved gennemførelsen af eksportforretninger;

det er derfor vigtigt at tilvejebringe og udbygge en hensigtsmæssig fremgangsmåde ved denne form for samarbejde mellem kreditforsikrere;

endelig har de garanti- og finansierungsordninger, der gælder i medlemsstaterne, direkte virkning på, hvorledes fællesmarkedet fungerer, og det vil være nyttigt ligeledes at anvende denne samarbejdsform i samhandelen inden for Fællesskabet; gennemførelsen af dette direktiv indebærer dog ingen ændring af medlemssta-

ternes lovgivning, hvorfor Europa-Parlamentet ikke skal høres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at nationale eksportkreditforsikringsinstitutter, der handler på statens vegne eller med dennes støtte, eller offentlige organer, der optræder i sådanne institutters sted, for så vidt angår deres gensidige forpligtelser overholder bestemmelserne i den i bilaget anførte standardaftale, hvis de træffer afgørelse om sammen med et institut eller et offentligt organ i en anden medlemsstat at yde garantier i forbindelse med en kontrakt, der omfatter en eller flere underleverancer fra en eller flere medlemsstater.

2. De i bilaget anførte bestemmelser udelukker ikke, at de i stk. 1 nævnte institutter eller organer kan vedtage supplerende regler, der ikke berører rækkevidden af de i bilaget anførte bestemmelser, når disse sidstnævnte bringes i anvendelse på de enkelte forretninger.

Artikel 2

Kommissionen fremlægger to år efter iværksættelsen af dette direktiv en rapport om de erfaringer, der er indvundet i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i bilaget.

Kommissionen kan til enhver tid forelægge forslag til ændring af disse bestemmelser.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på at sikre, at de i bilaget anførte bestemmelser overholdes, senest seks måneder efter meddelelsen ⁽¹⁾ af dette direktiv.

⁽¹⁾ Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 3. december 1984.

De underretter Kommissionen om disse foranstaltninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1984.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

P. BARRY

Formand

BILAG

STANDARDAFTALE

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne aftale har til formål at fastsætte reglerne for de gensidige forpligtelser for eksportkreditforsikrere i Det europæiske økonomiske Fællesskab, såfremt :

- en virksomhed, i det følgende benævnt »hovedleverandøren«, giver underentreprise til en eller flere virksomheder, i det følgende benævnt »underleverandørerne«, i en eller flere af Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater i forbindelse med en eksportkontrakt, som alene er indgået i hovedleverandørens navn, og som er afsluttet med en virksomhed, i det følgende benævnt »køberen«, beliggende :
 - enten i et land, der ikke tilhører Det europæiske økonomiske Fællesskab,
 - eller i en af Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater, som ikke er en af de stater, i hvilke hovedleverandøren og underleverandøren(-erne) er beliggende ;
- hovedleverandøren har forpligtet sig til at udbetale underleverandøren(-erne) den andel, der tilkommer sidstnævnte, af de beløb, som af køberen er betalt til hovedleverandøren, samt til at opfylde alle de formaliteter, som måtte være nødvendige for overførslen af den del af de af køber erlagte beløb, som skal tilfalde underleverandøren(-erne) ;
- der ikke består noget retsforhold mellem underleverandøren(-erne) og køberen ;
- hovedleverandørens kreditforsikrer, i det følgende benævnt »hovedforsikreren«, og underleverandørens(-ernes) kreditforsikrer(e), i det følgende benævnt »medforsikreren(-erne)«, er indstillet på, hver især i henhold til de almindelige bestemmelser i deres police, at garantere den del af forretningen, som udføres i deres respektive lande, mod de risici, der af dem er fastlagt i hver enkelt aftale.

De aftaler, som ovennævnte eksportkreditforsikrere indgår i hvert enkelt tilfælde vedrørende afgivelse af fælles garantier til en hovedleverandør og til en eller flere underleverandører, skal være i overensstemmelse med de nedenfor anførte artikler.

Artikel 2

Hovedforsikreren forpligtelser

Hovedforsikreren, som er den eneste administrator af risikoen, herunder underleverandørernes andel, forpligter sig til :

- a) at garantere hovedleverandøren for så vidt alene angår dennes andel af kontrakten, mod de risici, der af hovedforsikreren er fastlagt i hver enkelt aftale ;
- b) ikke at acceptere nogen ændring i bestemmelserne vedrørende kontraktens gennemførelse (beløb, levering, betaling, osv.) eller i kontrakten mellem hovedleverandøren og underleverandøren(-erne) vedrørende gennemførelsen af den pågældende kontrakt, medmindre det sker efter fælles overenskomst med medforsikreren(-erne) ;
- c) ikke at fralægge sig erstatningsansvaret i henhold til den til hovedleverandøren udstedte police, som følge af sidstnævntes forsømmelse, uden at give medforsikreren(-erne) meddelelse herom ;
- d) ikke at erklære policen for bortfaldet, uden at give medforsikreren(-erne) meddelelse herom ;
- e) at give medforsikreren(-erne) meddelelse om ethvert forhold, som kommer til hans kundskab, og som vil kunne ændre risikoens art eller omfang eller føre til indtræden af en forsikringsbegivenhed ;
- f) såfremt en forsikringsbegivenhed indtræder eller truer med at indtræde, at rådføre sig med medforsikreren(-erne) vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes ; afgørelsen om at anerkende en forsikringsbegivenhed skal så vidt muligt træffes efter fælles overenskomst, idet erstatningens størrelse og udbetalingsmåden fastsættes i henhold til bestemmelserne i hver enkelt police ;
- g) såfremt en forsikringsbegivenhed indtræder, at træffe de nødvendige foranstaltninger eller kræve, at hovedleverandøren træffer sådanne, med henblik på at inddrive udestående beløb og til medforsikreren udrede den del af de inddrevne beløb, der tilkommer denne, samt at gennemføre de formaliteter, der måtte være nødvendige for overførslen af denne andel. Hovedforsikreren udgifter til inddrivelsen deles mellem de to forsikrere i forhold til deres andele af den dækkede kontrakt ;
- h) i tilfælde af tilbagekaldelse af den garanti, der er stillet for hovedleverandøren, at gøre sit bedste for at overholde de forpligtelser, der er anført i denne artikel.

*Artikel 3***Hver enkelt af medforsikrernes forpligtelser**

Hver enkelt af medforsikrerne forpligter sig for sit vedkommende til:

- a) at garantere underleverandøren i hans land, for så vidt alene angår dennes andel af kontrakten, mod de risici, der af medforsikreren er fastlagt i hver enkelt aftale;
- b) ikke at acceptere nogen ændring af den kontrakt, der er indgået mellem hovedleverandøren og underleverandøren(-erne) vedrørende gennemførelsen af den medkøberen indgåede kontrakt, medmindre det sker efter fælles overenskomst med hovedforsikreren;
- c) ikke at fralægge sig erstatningsansvaret i henhold til den til underleverandøren udstedte police, som følge af sidstnævntes forsømmelse, uden at give hovedforsikreren meddelelse herom;
- d) ikke at erklære policen for bortfaldet, uden at give hovedforsikreren meddelelse herom;
- e) at give hovedforsikreren meddelelse om ethvert forhold, som kommer til hans kundskab, og som vil kunne ændre risikoens art eller omfang eller føre til indtræden af en forsikringsbegivenhed;
- f) i tilfælde af tilbagekaldelse af den garanti, der er stillet for underleverandøren, at gøre sit bedste for at overholde de forpligtelser, der er anført i denne artikel.

*Artikel 4***Konsolidering**

Såfremt der indgås aftale om konsolidering af køberlandets gæld, skal hovedforsikreren og medforsikreren(-erne) holde samråd om fremgangsmåder og midler til løsning af de specifikke problemer i forbindelse med konsolideringsaftalen.

*Artikel 5***Forretninger med køberkredit**

Kreditforsikrere i Fællesskabet, som er enige om, at deres køberkreditordninger er forenelige i tilstrækkelig grad, kan desuden træffe aftale om at yde eller dække én enkelt køberkredit for en samlet kontrakt, idet bestemmelserne i nærværende aftale finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 6***Voldgift**

Enhver tvist, der måtte opstå som følge af denne aftale, og som ikke kan bilægges ved mindelig overenskomst, forelægges for en voldgiftsret bestående af tre voldgiftsmænd. Hver af de pågældende parter udpeger en voldgiftsmand. Den tredje voldgiftsmand udpeges af præsidenten for De europæiske Fællesskabers Domstol; denne voldgiftsmand varetager hvervet som formand for voldgiftsretten. Proceduren fastlægges i henhold til Det internationale Handelskammers regler vedrørende forligsmægling og voldgift.